

**Sermones prestantissimi viri Ro|berti de Litio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professo||ris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.cccccxij. vi. no.Maij.

Sabbato do[minica]. in passione: de aduentu anti[christ]i. Sermo. liij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](#)

Sabbato post Letare. Sermo III

iu^z redimeres: filiu tradidisti. Nos no
cū ipso tā feruidū amoē recolētes: refe
ramus grās bñfaciorū nō deo^r dñs i^e
su xpō: cui sit laus & gloria p infinita se
culo^r secula. Amen.

Sabbato post Letare: de veritate: q
litate: seu temporalitate horibilis illi
bestie. s. antichristi qui apparebit in v
timis temporibus cum cōsummata fue
rit iniquitas hominum. Sermo. lviij:

Bo sum lux

mundi: q sequit me non
abulat in tenebris. Ver
ba sunt redēptoris nři
originaliter scripta. Jo
vā. viij. & in euāge. hodie. In vltimis
xpib: cū cōsummata erit iniqras holus
apparebit deo pmittētē horibilis illa
bestia: q vocabulo cōi d: antixps. s. xpō
cōtrariaua: ppterēa saluatoris nři pmonu
st oēs vt solidi essent atq cōstātes i fī
de: negz desererēt ipsum saluatorē qui
verbo t exēplo salutis viā nobis ostē
dit. Erat em lux vera q illuminat oēm
hoiem veniente in hunc mūdū. Job. s.
Qm aūt tpe psecutionis antixpi multi
deficiēt: q xp̄m derelinquētes antixpm
sequent & colent: currentq luce relicta
post tenebras error ac vitiō: iccirco in
presents sermone p eruditōne presen
tium de antichristo erimus tractaturi:
eo q nō ipse sed xp̄s est oī studio ac co
natus sequēdus. De ipso itaq antichri
sto tria mysteria principalia declara
bimus.

Primi d: veritatis.

Scdm qualitatis.

Tertii temporalitatis.

Qu per autoritates scripture & testi
monia sanctorum ostenditur futurus
antichristus.

Lap. s.

Rimū mysteriū de antixpo
declarandū d: veritatis. In
quo apte debemus ostēdere
qualr verū est q antixps sit
pētrus: q eccliam dei artius expugna
bit; & christianos crudelissime psequet

q fecerit vncq quicqz alias christiani
nois inimic. Ad hoc aut pbandū sunt
autoritates scripture & sc̄torū testimoniū
q sequunt. Scribū nāqz. Gen. xlīx:
c. Q Jacob patriarcha in extremo vite
sue predicēt filiis suis q vētura erāt: di
xit de Dan. Fiat Dan coluber in via ce
rastes in semita: mordēs vngulas equū
vt cadat assessor eius retro. Et ly vt dis
cit magister i historijs scholasticis: in
telligāt iudei hanc pphetiam de Sam
sonē: qui fuit de tribu Dan. vt p̄s Judia
cum. viij. Et iudicauit pp̄lm. vt babetur
rv. c. Thī glosa ordinaria dicit ibi sic. Dā
nō solū coluber sed cerastes vocat: qui
serpens esse cornutus perhibet: quo di
gne antixpi aduētus asserit: qm̄ cōtra
sc̄tos morsa pestifero & comū p̄tāris ar
mabit. Ambro. vo li. de bñdictione pa
triarcharū dicit prefatā pphetiā de an
tichristo debere intelligi. Aut em: Antis
christus futurus est de tribu Dā: seūs
iudei & tyrānus immanis: qui pp̄lm iu
dicabit: & tanq sedens in via serpens
deincere tetabit eos qui viā ambulātē
ritatis. Vc ille. Sicut em duodecim
fuerūt apli: de quorū numero cecidit
vnus: loco cuius successit Matthias:
sic in numero duodecim tribū filiorū
israel vna tribus ruit. s. Dan: que in an
tichristo p̄equēt christū: loco cuius Apo
ca. viij. in visione bñs Jobis supplef tris
bus Manassen: q fuit filius Joseph: ve
d: Gen. xlī. Quare prophetia Jacob rea
cte p̄nunciavit antichristū futurū. Das
niel vo. xj. c. ita inqt: Adhuc alind tem
pus erit. s. antichristus Nico. de lyra:
& faciet rex. i. antichristus iurta volun
tam suam: & eleuabitur & magnifica
bitur aduersum omnem deum: & aduer
sus deū deop̄ loquef magnifica & diri
getur. i. p̄sperabitur: donec cōpleteatur
iracūdia. s. dei p̄terata quippe est diffi
cūtio: quasi dicat: sic est determinatū in
dei p̄sciētia. Et deū patrū suop̄ nō re
putabit: & erit in cōcupiscētis feminas
rū: nec quēq deop̄ curabit: q aduersus
vniversa cōsurget. Et Dān. viij. c. Lūm

Sabbato post Letare.

creuerint iniquitates: cōsurget rer im-
pudēs facie. s. antixps: inuercundus
ad omne malum: t intelligens pposi-
tiones. Et roborabitur fortitudo eius:
sed non in virib⁹ suis. s. qz in virib⁹
diaboli. Et supra quā credi pōt vniuer-
savarastabit: et p̄sp̄erabif t faciet. Et in-
terficiet robustos: scz illos q inuenien-
tur firmi in lege dei nolentes ei obediri:
t populū sanctoz fm volūtate suā:
t dirigetur dolus in manibus eius: et
cor sui magnificabit. Et in copia reruz
omnī occidet plurimos t contra p̄n-
cipem principum: scilz dēū consurget.
Et sine manu conteretur: scilz qz illum
deus interficiet: nō per manum hois:
sed angeli. De ipso etiam antixpo pro-
phetauit Job. s. sua canonica. c. ii. Au-
distis qz antixps venit. i. veniet tēpore
suo fm Nicolaū de lyra. Et Apoca. xiiii.
Job. ait. Vidi de mari bestiam ascēdē-
tem: habētē capita septē: t cornua de-
cem: t super cornua eius deceim diade-
mata: t super capita ei⁹ noīa blasphemie.
Et bestia quā vidi similis erat par-
do: t pedes eius sicut pedes v̄si: et os
eius sicut os leonis: et dedit illi draco
virtutem suam: t potestatem magnaz.
Et vidi vnum de capitibus suis quasi
occisum in mortem: t plaga mortis ei⁹
curata est. Et admirata est vniuersa ter-
ra post bestiam: et adorauerunt draconem
qui dedit potestatē bestie. Et ado-
rauerunt bestiam dicentes: Quis filis
bestie: t quis poterit pugnare cum ea.
Et datum est ei os loquens magna: et
blasphemias. Et data est ei p̄tās face-
re mēses quadragistaduos. Et aperuit
os suū in blasphemias ad dēū blasphemie
nomen eius: t tabernaculum ei⁹:
t eos qui in celo habitant. Et datū est
illi facere belluz cum sanctis t vincere
illos. Et data est illi potestas in omnes
tribū: t populū: t linguam: t gentē. Et
adorauerūt eaz oēs qui inhabitabant
terrā: quoz non sunt scripta nomina
in libro vite agni qui occisus est ab ori-
gine mudi. Sanctus etiā Methodiz:

quem cōmendat Hiero. in plogo suo
Danielē: de quo etiā meminit magister
historie scholastice. c. iii. sup Gen. vi.
de antixpo dixit in libro quodam sic:
in quo tractat de primis et nouissimis
temporib⁹. Veniet filius perditionis
dē antixps: t putas q sit de⁹ erat
cornua ei⁹ nimis. Et Paul⁹. ii. Thessal.
i. Reuelabitur ille iniquus quem dicit
Iesus interficiet spiritu oris sui: t defini-
et illustratione aduentus lui cum car-
aduentus est fm operationes satanas
in omnivirtutez signis t prodigiis in-
tates his qui pereunt. De antixpo eru-
Dama. dicit. iii. lib. suarū sententiaz.
Decet scire qm̄ oporet antixp̄ veni-
re. Et Aug. xx. lib. de ciui. dei. c. xii. No-
veniet ad viuos t mortuos indicatos
xps: nisi prius venerit ad seducendos
in anima mortuos aduersari⁹ eius an-
tip̄pus. Sed in quo templo vt deus se-
cessurus incertū est: virtus in illa ru-
templi quod a Salomone construx-
erat in ecclesia? Et saluatoris nr̄ Job
v. ait: Ego veni in nomine patris mei
non accepisti me. Si alius venire in
noīe suō illum accipietis. Et Matth.
xxiiij. Lū videritis abominationē de-
stinationis que dicta est a Daniele p̄pro-
sta stantem in loco sancto q legit in-
ligat. Predicerat quippe Daniel. u.
In dimidio hebdomadis desiderio
stia et sacrificium. Et erit in templo ob-
minatio desolatiōnis. Quod declarat
Vilarius sup Matth. dicit: Zouz in
dicti aduentus futuri ponit dices. Si
videritis r̄c. De antixp̄ em temporis
hec locutus est p̄pheta. Abominatio
em ex eo dicta est q aduersari⁹ dei
niens: nomen dei fibi vendicēt deso-
lutionis aut abominationis: q bellis: et
bus terram desolaturus sit. Depo-
dimus ergo per tot testimonia veri-
tatis qz antixps veniet. Sz nonnulli
veritatē subterfugere querunt dicta
venisse iam antixpm. Nam aliqui for-
tenētes hereticos oēs antixpos fuisse

Alij opinantur illum fuisse Neronem. Quidam vero arbitrantur quod fuerit spurcissimus machometh. Sed propter rindemus non esse negandus hereticos oes mystice antirigos posse vocari. Quia et Job. i. canonice. ii. c. Antiripi (ait) multi facti sunt. Et Hiero. super illos vero Matth. xiiij. Multi venient in nomine meo dicentes: ego sum ipse. inquit: Ego reor oes he res iarchas antirigos esse: et sub nomine Christi docere quod contra Christum sunt. Verum non obstat quin versus et realis antirigos vere nire debeat. Contra secundos vero dicere possumus quod nero non fuit antirigos verus. Tamen quod post ipsum inueniti sunt et alii crudelissimi persecutores Christianorum: ut Domicianus: Antonius: Seuerus: Maximianus: Decius: Aurelianus: Diocletianus: Elagabalus: et ceteri. Tamen quod antirigos regnare deberet per tres annos cum dimidio: sicut prout in autoritate superiori allegata Apocalypsi dicitur: quod data est illi potestas facere menses. xliij. Et Daniel. vii. dicitur: quod persecutio eius durabit per tres annos et unum et pars. i. per duos annos: et dimidium annis. id est annis. xliij. Nero autem anno anno regnauit. Non potuit etiam Nero esse antirigos: quod antirigos interficiendus est ab angelo: et Nero interfecit seipsum: ut qui aliis crudelis extiterat in se ipso crudelitatis officium exercebat. Sed adhuc quidam dicerunt Neronem resurrectum et futurum antiripum: de quibus dicit Augustinus. lib. xx. de ciui. dei. Multum mihi mira hec opinatio tamen tanta presumptio. Alioquin quod dixerat Machometh fuisse antiripum: quoniam possumus ex verbis Christi dicentis Matthei. xxiij. Nisi breuiati fuissent dies illi non fieret salua omnis caro. Persecutio autem machometh durauit iam per annos octoginta. Persecutio autem antiripi licet grauior et terribilior: futura sit quilibet alia: abbreviata propter electos. Quare expectatus est antirigos: de quo Paulus in Thessalonici. ii. c. ait: quod revelabatur ille homo peccati filius perditionis: qui adversatur et extollitur supra omne quod

dicitur deus.

Quae qualitatibus seu conditionibus antichristi quantum ad eius nativitatem: mali ginitate: et potestate. *Ephesians. ii.*

Secondum mysterium declarandum de antirigo dicimus quae literatis. In quo notare debemus triplicem eius conditionem.

Dama dicitur nativitatis.

Scda malignitatis.

Tertia potestatis.

Christi antiripi conditio dicitur nativitas. Secundum Methodium nascetur in Chorazim nutrietur in Bethsaide. Sed qui busdatur videtur quod nascetur in babylone ut dicit glo. sup. ii. Thessalonici. Et Hiero. super Danielem. Verum nec hoc videtur consonum veritati: nisi intelligamus babylonem mystice: prout significat fusio neroe quod babylon illa magna cecidit: et facta est inhabitalis. Ex quo dubium videtur in quo loco determinate sit nativitatem antirigos. De gente vero credibile est et verisile quod nascitur sit ut Hieronimus dicit super. xij. c. Dan. de populo Iudeorum. De modo autem licet quidam dicant et opere demonis generabitur succubus scilicet qui assumpto corpore in specie mulieris supponet se viro: et incubi qui. s. postea in specie viri commiscetur se mulieri. Tamen hoc nulla autoritate probari potest. Et ut Hiero. dicit ad Paulinum. Quod de scripturis sanctis autoritate non habet: eadem facilitate contineatur qua probatur. Iccirco inheredit est sententie Damas. qui ait: Non ex fornicatione generabitur: et suscipiet omnem actum satanam. **S**cda conditione antiripi dicitur malignitatis. Erit quidam homo malus vitiosus et nequam sicut unusquisquis fuerit in hac vita. Sed apud nos nullus dubius videtur: utrum antirigos erit diabolus incarnatus quemadmodum Christus fuit deus incarnatus: Et quibusdatur videtur quod sic. quod Gregorius moralis ait: Caput iniquorum diabolus est: quod ultimis temporibus illud vas perditionis in-

Sabbato post Letare.

gressus antirps vocabitur. Ut rūtamē
Hiero. exp̄esse dicit sup illo verbo
Danielis. viij. c. Ecce oculi hoīs erāt in
cornu illo. Nō putem⁹ inq̄ iurta quo
rūdā opinionē illud cornu. i. antirps
diabolū esse vel demonē: sed vñ de ho
minib⁹ in quo satan habitatur⁹ est
corporal. Qd̄ dictū intelligēdū est nō
q̄ istud fiat p̄ assumptionē tñionē in
supposito: q̄ vñ puto in conueniēt⁹ est sup
positū qd̄cūqz creatū posse naturā ex
traneā assumere: q̄ hoc est p̄mis̄egium
singularē suppositi increati. Quare di
cedū q̄ diabolus in antirpo habitabit
p̄ totale illū hoīs possessionem. Et ad
hūc intellectū trahēda sunt̄ba Greg.
Hoc etiā ipm sentire vñ Job. doma. q̄
de antirpo ait: Pres̄ies deus iniquitatē
future voluntatis eius cedet in eo ha
bitare satana. Erit itaq̄ antirps hō
purus t̄ verus: l̄ diabolo familiarissi
mus: ex cui⁹ cōmercio multa scire t̄ fa
cere poterit. Vñ Greg. xix. lib. moral.
ait: Sicut em̄ cedrus arbusta cetera in
altū crescendo deserit: ita etiā antirps
mādi gliaz t̄p̄aliter obtinēt: mēlūras
hoīm et hoīs culmine t̄ signor p̄tē
trascēdet. Sp̄us q̄ppe i illo est q̄ i sub
limib⁹ post̄ potētiā nature sue nō pd̄
dit vel deiecit. Lui⁹ iccirco vir⁹ nūc mi
nime ostēdit: q̄ disp̄esatiōe divine for
titudinis ligat. Tertia antirpi cōdi
cio d̄r p̄tēt. Accipiet nāqz p̄tē a deo
finēter permittēt sup̄vniuersaz terrā.
Attraher nāqz paucis dūtarat except⁹
ad se oēs gētes: facietq̄ nō solum obli
uisci; veruetia blasphemari nomē illō
qd̄ est sup oē nome: nomen. s. dñi nři ie
su xpi. Multaqz ipia loquet t̄ dicet cō
tra honorē ei⁹ t̄ vnginis m̄ris: ac omnīn
sanctor̄ celi: inducetq̄ oēs populos vt
ipm colant p̄ deo. Et vt d̄r Mat. xxiij.
Erit enī tunc tribulatio magna qualis
nūnq̄ fuit ab initio mādi vñg modo:
neqz fiet. Inuader siqdē ille hō peccati
vniuersam orbē terraz manu armata:
cōgregabitqz in plūm copias incredib
iles; nec erit qui possit se defendere a

furore illarū. Largietur adhuc ampli
munera: t̄ largissima dona his q̄ cīp
te sua adh̄erebūt. Seducer et alios i
gnis t̄ pdigis mendacib⁹. Et vt d̄r
Mat. xxiij. Surgēt p̄fido xp̄c p̄la
do p̄phete: t̄ dabunt signa magna ut
vt in errore inducant̄ si fieri p̄t̄ em
electi. Lessabit tūc deo p̄mittēt om̄ia
miracula vera. Crucib⁹nt p̄ ipo illi
feruētes erūt: t̄ nulla solatione vñt
bunt. O quid erit tūc tātas nouitans
inspicere. O quāta horribilitas videri
dirui tēpla t̄ ecclias dei: religionē dei
ri: contēti virtutes: p̄phanari sacra
pollui d̄gines: ac torq̄i sine vñl p̄te
xpianos. O quanta ignominia oca
pabit tūc mādū q̄n licet vñcangū
libito ad carnalitatis ad sp̄icimētē
t̄ ad lascivias larare habenas. S̄t̄ vñ
ue erit t̄ps illud i q̄ p̄sp̄erab̄ deob̄
antirps. Qm̄ vt pdictū est post̄ tres an
nos cum dimidio deo iubente intefi
cetur ab angelo.

Q̄ b̄m aliquos vicinū est t̄ps anti
christi: t̄ p̄phetiārū p̄enunciōē in
etatum annumeratione: t̄u enī imita
tum consummatione. Cap̄lū
 Tūc mysteriū declarant̄
de antirpo d̄r palitatis. Iō
quo vñdedū est an p̄m
fit t̄ vicinū t̄ps quo appa
re debeat pessim⁹ amper.
Et salmo iudicio meliore dicūt̄ q̄d̄s
sic propter tria.

Prio ppter p̄phetiaz p̄nūciatiōē
Scđo ppter etatū annumerationē.
Tertio ppter iniqtatū p̄summatiōē.
I Primo ppter p̄phetiaz p̄nūciatiōē.
Aiunt em̄ abbate Joachim sp̄icimētē
ruisse p̄pheticō. Ip̄e d̄o papalitudo
p̄inxit: in quo multa futura de st̄m c̄
clesie p̄nūciavit. Bioḡ ponit dūs
post istū q̄ Paulus secūdus vocat̄ sum
mos p̄tifices esse futuros: p̄t̄ quos
t̄ tertii depingit q̄ corona exhibet an
xpo. S̄t̄ t̄ ego dico q̄ l̄ multa p̄tē
Joachim: scđa Brigida: Methodius:
Aldelin⁹: t̄ ceteri q̄ sp̄i habuerūt p̄t̄

phetie: tñ vt mihi videt dicta eorū non intelligunt. Nam de Nicolao: Lalirto: Pio: et paulo pōtificibꝫ maximis nihil inueniūt estqꝫ papalista sonet sīm ve ritatē. Qd si verū sit relinquo arbitrio sapientiā dicēdū: Et ppterēa reprehensi biles potiū iudico qꝫ laude dignos eos qui pphetias qꝫ in scriptura sacra non habent nimis curiose legeret interpre tari student: qm̄ sepius inueniunt des cepti. Scio etem etiā graues ac sc̄tos viros in hoc ipso defecisse. Nā quidam egregius et letis pdicator diebus m̄ris cathalogo sanctoū ascripꝫ bono zelo ducꝫ publicet sepissime pdicauit: imo inde sup tractatū copiosissime scripsit: Qd suo tpe nat̄ erat antip̄s: habebat ipse quida pphetias: aliquasqꝫ ratio nes qbus inducebat: vt ita crederet et pdicaret. Sz reuera euidentia facti de clarat ipm fuisse deceptū. Et sic nō aus deo p aliquā pphetia quā nō intelligo temere diffinire qꝫ tps iā imineat anti chusti. Q Sedā rō q̄ mouit aliquos vt diceret primum iā fore iantip̄i tps est ppter etiā anumerationē. Dicit em̄ nos esse in sexta etate mūdi et qua pte nerūt. Mcccclv. anni. Et ex psequen ti in bzeui mūdus habebit finē. Et cuz antip̄s ante q̄ mūdus finiaſ vēturus sit: ergo veniet i breui. Sed qd ad hoc dicendū sit diffusū habebit in sermone de cōceptu mūdi. Q Tertia rō qua ple rigz astruere nitunt antip̄m cito esse venturū est ppter iniqtatū plsummatiōnē. Dicunt em̄ implerā iā et plsummatā esse mensurā iniquitatū et pteriorū: ac per hoc instare tps: de quo. h. Līm. iiij. c. d: In nouissimis diebꝫ instabunt tempora periculosa: et erunt homines seiplos amantes cupidi: elati superbi: blasphemii: parentibus nō obediētes: ingrati: celesti: sine affectione: sine pa ce: criminatores: incōtinētes: imitētes: sine benignitate: pditores: pterui: tu mūdi voluptatum amatores magis qꝫ dei: habentes speciē quidē pietatis vir tutem autē eius abnegantes, hec ille,

Quiaqꝫ omnia supradicta inuoluerūt hoīes mortales: miserosqꝫ et potissimum eos qui nomē xpianū pfent: ppter ea eti ratio tertia non cōcludat de fas to qꝫ vicinū sit tēpus antip̄i: satis ta men efficax est ad nos monēdū vt illud timeam⁹ tps. Deu heuqꝫ sine horro re cogitare qat quātū hodie superabū daut iniquitas et refrigerata est chari tas multoz. O xpiana religio: o decora et suolata fides: perseguunt te hodie deturpant: et ificūt: nō tm̄ alienigenē sed et tui q̄ fideles et xpiani vocari glo riantur. Illi sunt q̄ modicā aut nullaz habēt ad dei cultū reuerētiā. Illi q̄ ec cleasticas dignitates p explendo abi tionis sue appetitu furant et rapiunt. Illi sunt qui collocauerūt vineam dñi labaorth: idest ecclesiam sanctam: non agricolis fidelibus: sed vt ita dicā atro cissimis hostibus. Illi sunt q̄ ecclesiaꝫ bona lacerant: dissipant: invlus malos expēdunt: deuoat sicut lupi. Illi sunt qui principiantur: imperant et dominā tur popalis sine iusticia: sine veritate: sine clementia. Illi sunt qui precepta dei viuentis negligunt et contemnunt. Non colunt deum non amant: non ve nerantur: et blasphemant nomen eius sanctuy: et in illo perierant: dies festos non seruāt: parētes aspernant: inuidē sunt: iracundi: litigiosi: seditionis: per custiores: homicide: humanum sanguinem crudeliter effundentes. Non eru bescunt quasi iam publice adulterari fornicari: et quod his fedius est conta minari: fetidissimo vitio sodomie. Au ricie autem locum dederunt: ita vt nulla sit amplius veritas: nulla fides: nulla charitas in eis. Lucrantur per vsu ras: fraudes: simulationes: deceptio nes: et alios indebitos modos. Licen tiarunt linguam vt loquatur crimina tides: mēdacia testimonia falsa: detrac tiones: susurratiōes: scurrilitates: cō tumeliaſ: properia: et puitia. Aperue rūt: co: suū ad concupiscendum huius seculi bona: et ad desiderādū delectari

Dominica in passione.

in p̄tis cornis. Fregerūt multi yotum qđ deo fecerāt. Finxerūt multi bonitatē vite: acceperūt ouīu vestimenta: intrinsecus aut sunt lupi rapaces. O quātā pecata: t̄ q̄enormia latent sub ouīa pelle: o magne deus: o sapiētissime dñe: tu oīa yides: tu oīa deniq̄ nosī. Nos ho merito propter tāta facinora timere debemus. ne in nos defeuat ira sua: si natq̄ per antīcpm vexari mundū tēpestate magna. A qua nos liberet redemptor noster p̄yssimus: qui cū patre t̄ sp̄ ritusanto viuit et regnat per infinita secula seculorum. Amen.

Q̄ Dominica in passione in mane: de bonore parentū exēplo xpi: qui in euāgeliō suū patrem honorare se afferit: scilicet quoad delectationē subiectionē et conversationem.

Sermo. liii.

Go honorifi co patrem meum. Verba sunt redemptoris nostri originaliter Johā. viii. et hodierno euāgeliō annos tata. Facti sunt adeo ut plurimū imp̄i filii ad parētes suos vt merito quilibet pater aut mater dicere possit illud Esa. 3. Filios enutriui et exaltaui: ipsi autem spreuerūt me. Ut igitur etiā et ipsi iuuenes et adolescentes: ac pueri parētes colēdo: ad verā penitētiā reducātur: in presenti sermone de honore parentū dicere statui. Nam et Erod. xx. dñs deus dixit: Honora patrē tuū et matrē tuam: vt sis longeius super terram. Chr̄istus ḥo in euāgeliō hodierno patrē se honorare factetur: vt sic nos etiam suo exemplo instrueret quid agere debemus. De ipso itaq̄ parētūm honore tria mysteria declarabimus.

Prīmū dī dilectionis.

Scōm subiectionis.

Zētrū conuersationis.

Q̄d honorādi sunt parētes ppter beneficiū multiplicitatē: proper parentūm charitatē: t̄ ppter irrationalib⁹ exēplaritatem,

Lapm. i.

R̄imū mysteriū dedaranti de parentū bonore dī dilectionis. Debēt vtq̄ filii qui parētes honorare volunt: los diligere: t̄ ex corde amare pp̄ tri plicitatem.

Scōd ppter parentū charitatē.

Zētrū ppter irrationalib⁹ exēplaritatem.

Q̄ Prīmo filiū debent parentes diligē ppter bñficiō multiplicitatē. Quisā explicet: quot a parētib⁹ filii beneficia receperūt: Ab illis equidē sumperant esse: qđ bonū tam grāde est: vt ipsi se fundamētū omnīū aliorū bonorū. Tis qui nō h̄z esse: nullū aliud bonū habet pō: nō diuitias: nō gloriā: nō famā: nō scientiā: nō h̄utes: nō gratiā: nō yutū eternā. Ipsiū etiā esse bonū ab oīos est desiderabile. Vñ Aristo. ii. de anima inquit: Oīa appetunt esset illi: cā agn̄ quectūq̄ agūt bñ naturā. Propter hoc quectūq̄ a parētib⁹ habēt libro de hedonatib⁹ Boetij ait: Oīum bonop̄ ipsius esse bonū est. Vinc etiā sapientia. Et vñ c. ait: Honora patrē tuū: et genitū mītū tue ne obliuiscaris. Memento qm̄ nū nisi p̄ illos natū nō fuisses. Et Vñ eplā de honorē parētū ait: Honorandi sunt parētes: q̄i primo sunt nobis cīna scēdi. Voc beneficio motus Lōiolani romanus ps̄l ab vībis Rome obdidicēt. Nō cessavit. Scribit nāq̄ de illo Lōiolani: q̄ postq̄ vicerat volscos et cosollos: vñ postea nomen accepit: erul factū romanis ad volscos in exiliū mittitū quib⁹ gratis viuēt ab eis cōtra romanos dur fact⁹ est. Et post multas ciuitates et terras ab eis adeptas ad fossas quinḡ militū passūt ab vībe castro posuit: secundus post Larquinū superēt: qui p̄ tra patriā duxisset exercitū. Populatur inde romanū agrū custoditū inter populaores positū: qđ bñ frontū nū de re militari: faciebat vt discordia ouiret inter p̄tēs et populū. Multitudine tandem ingens pacē expectāt senatū mol-